

NOVA PESMA

(ISA. XII 1-6, LAUTOV PREVOD.)

1. „I na taj dan ćeš reći; Daću hvale Tebi, O Jehova; jer iako si bio besan na mene, Tvoj bes je odvrćen, Ti si me utešio.
2. Gle, Bog je moje spasenje; Verovaću, i neću se plašiti; Jer moja snaga, i moja pesma, je Jehova; I On je postao moje spasenje.
3. I kada budete crpeli vodu sa radošću sa izvora spasenja: na taj dan ćete reći:
4. Dajte hvale Jehovi; prizivajte Njegovo ime; otkrijte među narodom Njegova silna dela; Zabeležite, koliko visoko je Njegovo ime uzvišeno.
5. Pevajte Jehovi; jer je On uradio ogroman posao; To se pokazalo po celoj zemlji.
6. Viči glasno, i uzvikuj od radosti, O naseljenice Siona; Jer veliki je usred tebe Izraelov Svetac.“

Ovo je najdivnije poglavlje, i svi treba da ga proučavaju toliko temeljno da će reći biti zauvek utisnute na um. Takvi stihovi kao ovi, puni utehe i ohrabrenja, treba da budu savršeno poznati svakoj osobi. Ne treba da budu proučavani mehanički kao što školarac uči svoju lekciju pravopisa, tako da mogu biti ponavljani poput papagaja, već inteligentno i smisleno. Neće trebati dugo da se poglavlje toliko temeljno utvrdi u umu da će reći doći prirodno u svom pravilnom redu. Kada je ovo urađeno, možemo proučavati Bibliju u bilo kom slobodnom trenutku, i možemo se hraniti živom Rečju, koja je uvek sveža.

PRIMETIĆE se da je ovo poglavlje nastavak jedanaestog poglavlja. „Na taj dan.“ Na koji dan?—Pa, na dan kada će koren Jesejev stajati kao zastava narodima; kada Gospod pruži Svoju ruku drugi put da okupi ostatak Svog naroda—prognane iz Izraela. Ukratko, *sada*, jer „sada je trenutak prihvatanja; sada je dan spasenja.“ To nije u budućem, besmrtnom stanju da

ova pesma treba da bude usvojena i naučena. Sada je vreme za ljude da kažu, „Jehova je moja snaga i moja pesma; On je takođe postao moje spasenje;“ „Verovaću, i neću se plašiti.“

ZAPAZITE da je ova pesma identična sa onom pevanom od Mojsija nakon prelaženja Crvenog Mora. Uporedite Izl. xv 2. Kada iskupljeni stoje na Gori Sion, oni će pevati „pesmu Mojsija, sluge Božjeg, i pesmu Jagnjetovu“ (Otk. xv 2, 3), i to će biti baš ova pesma; ali oni će je naučiti pre nego što dođu tamo. Mojsije je još bio u pustinji kada je pevao svoju pesmu trijumfa. Nije bilo vode u pustinji gde su deca Izraelova bila kada su se pridružili pevanju. Međutim bilo je ispravno za njih da je pevaju. Nevolja je bila što su prestali da pevaju, i to je zaustavilo njihovo napredovanje; jer „će se otkupljenici Gospodnji vratiti i sa pesmom doći do Siona; i večna će radost biti na njihovoj glavi.“ Isa. li 11. „Nova pesma“ otkupljenih je ta koju su naučili na zemlji, nadahnuti Božjom ljubavlju, koja je, iako večna, uvek nova. „Nova zapovest“ je stara zapovest koja je bila od početka. Kada Bog izvuče čoveka iz užasne jame, i iz blatnjavog gliba, On stavlja novu pesmu u njegova usta. Ps. xl 1-3. Dakle,

„Kada u prizorima slave,
Pevam novu, novu pesmu,
Biće stara, stara priča
Kuju sam voleo toliko dugo.“

„GLE, Bog je moje spasenje; Verovaću, i neću se plašiti.“ Zašto ne? Kako bi se neko mogao plašiti, znajući da je Lično Bog njegovo spasenje? To nije samo da nas Bog spašava, već je spasenje On Lično. Imajući Njega, imamo spasenje, i nije samo da ga očekujemo, nadamo mu se. On je naše spasenje,—od čega?—Od svega od čega trebamo biti spašeni. „Tražio sam Gospoda i On me čuo, i izbavio me od svih mojih strahova.“ Ps. xxxiv 4. To je najbolje od svega. Bog ne samo da nas spašava od smrti, već i od straha od smrti. Jevr. ii 14, 15. Mnoge stvari kojih se plašimo, postoje samo u našoj mašti; ali nevolja je nama isto toliko velika kao da je opasnost stvarna; naši strahovi su isto tako

pritiskajući. Sada nas Bog spašava od svih tih strahova. Bog kaže: „Nemoj se bojati iznenadnog straha ni pustošenja zlotvora kad ono dođe. Jer Gospod će biti tvoje pouzdanje i čuvaće ti nogu da ne bude uhvaćena.“ „Ali onaj ko Mene poslušna, živeće u sigurnosti i biće spokojan od straha od zla.“ Prič. iii 25, 26; i 33.

„STRAHA u ljubavi nema, nego savršena ljubav izgoni strah: jer strah je muka. Onaj ko se boji, nije usavršen u ljubavi.“ 1. Jovanova iv 18. Zapamtite da je Bog blizu pri ruci „u svemu za šta Ga pozivamo.“ Pnz. iv 7. „Svemu daje život i dah i sve ostalo.“ „U Njemu živimo, mićemo se i jesmo.“ Dela xvii 25, 28. I On je Svemoćni; ne postoji niko ko Mu se može odupreti. 2. Dn. xx 6. „Naš je Bog na nebesima: šta god Mu se svidelo, to je učinio.“ Ps. cxv 3. I Njegove misli prema nama su misli mira, a ne zla, da nam da očekivani kraj. Jer. xxix 11. Nije li jasno, prema tome, da je svaki strah, nebitno kakva je to vrsta straha, niti šta je to čega se plašimo, dokaz nepoverenja? Mi ili ne verujemo Njegovoj brizi ili Njegovoj sili. Ako se plašimo, to pokazuje da ne verujemo da je Bog pri ruci, ili ne verujemo da On brine za nas, ili ne verujemo da je u stanju da nas spasi. Zamislite ovo trezveno; mislite koliko često ste bili uplašeni, i koliko često obuzeti i kontrolisani strahom; i onda odlučite da li zaista volite i verujete Gospodu.

„BOG je naše utočište i snaga, pomoćnik lako dostupan u nevolji. Zato se nećemo bojati ni ako se zemlja premesti ni ako se brda nasred mora prenesu.“ Ps. xlvii 1, 2. Neko će reći, „Ne; ja ne očekujem da budem uplašen na poslednji veliki dan; Ja ću onda biti siguran u Gospodu.“ Zašto ćete tada više biti sigurni u Gospodu nego sada? Da li će On tada biti pouzdaniji nego sada? Zar ne znate da ako se ne upoznate sa Gospodom, i ne naučite da Mu verujete sada, nećete Mu verovati tada? Isus dolazi da izvrši osvetu nad onima koji ne poznaju Boga. 2. Sol. i 7, 8. Sada svi koji znaju Gospodnje ime treba da se uzdaju u Njega. Ps. ix 10. Prema tome oni koji su spašeni kada Gospod dođe naći će se u poverenju.

„ALI ima toliko mnogo malih stvari koje me plaše, i čine me nervoznim; ne plašim se velikih stvari; znam da će me Gospod zaštititi tada; ali ne mogu očekivati od Njega da me čuva od nervoze kod određenih zvukova, ili od toga da budem plašljiv i da se bojim da progovorim reč na sastanku, ili od toga da budem zabrinut na moru, ili za one koji su na njemu.“ Zašto ne? Zar ne vidite da je ovo stvarno isključivanje Boga iz svih uobičajenih životnih poslova? On je Bog blizu pri ruci kao i daleko. Jer. xxiii 23. On koji radi ono što je najveće, u izobilju je u stanju da radi ono što je najmanje. Strah u malim stvarima je dokaz nepoverenja u Boga, isto toliko koliko i strah u velikim stvarima. To pokazuje da ne verujemo da je Bog veoma blizu, ili da je dovoljno velik da pazi na detalje. Pravo Božje dete, koje živi život neprestanog poverenja u Njega, ne treba, ne može, da se plaši ničega na svetu. Onaj koji se ne boji Boga, ne

može se bojati ničega; jer ništa nije tako veliko kao On.

„GOSPOD je moje svetlo i moje spasenje; koga da se plašim? Gospod je snaga mog života; koga da se bojim?“ Ps. xxvii 1. On je „uzdanje svih krajeva zemlje i onih koji su daleko na moru.“ Ps. lxxv 5. „Večni Bog je tvoje utočište, a pod tobom su večne ruke.“ Pnz. xxxiii 27. „Onaj ko prebiva u skrovitosti Svevišnjeg boraviće u seni Svemoćnog. Reći ću o Gospodu: 'On je moje utočište i moja tvrđava: moj Bog; u Njega ću se uzdati.' On će te zaista izbaviti iz ptičareve zamke i od ogavne pošasti. Svojim će te perjem prekriti i pod krila ćeš se Njegova sklanjati: Njegova istina biće štiti i oklop tvoj. Nećeš se bojati strave noću ni strele što leti danju.“ Ps. xci 1-5.

Ovo savršeno pouzdanje rezultat je upoznavanja sa Gospodom. Zato što je neko naučio da veruje Gospodu u svim stvarima, pokazujući da ništa nije previše malo za Njegovu pažnju, može da Mu veruje u velikom iskušenju. „U povratku i odmoru bićete spašeni, u smirenosti i pouzdanju biće vam snaga.“ Isa. xxx 15. Kada savršena ljubav istera sav strah, onda savršen odmor mora da ostane. To je odmor koji ostaje Božjem narodu. To je savršeno držanje Šabata. To je taj blagosloveni odmor koji objavljuje Gospodnji Šabat. „Sedmog dana je Šabat Gospoda, tvog Boga;“ ali držanje Šabata nije ni na koji način ispunjeno odmaranjem od fizičkog posla poslednjeg dana sedmice. Prestanak našeg rada na taj dan je samo znak našeg savršenog odmora u Bogu—poveravanja naših duša Bogu činjenjem dobrog, kao vernom Stvoritelju. 1. Petrova iv 19. Međutim savršen odmor mora biti stalan; verovati jedan dan a biti zabrinut i plašljiv sledeći, nije da se odmara u Bogu. Dakle u poruci o Gospodnjem Šabatu, što je poruka koja priprema za Njegov dolazak, pronalazimo otkrivanje Boga kao Stvoritelja i Gospoda, koje će nas čuvati od toga da ikada budemo ponovo uplašeni. Kakva veličanstvena poruka!

„MOJA snaga, i moja pesma, je Jehova; I On je postao moje spasenje.“ Samo pogledajte šta neko dobija zauzvrat za priznanje da on nema snage; dobija Gospoda za svoju snagu. Sva Gospodnja snaga je njegova. Tako je on, „osnažen svom snagom prema sili Njegove slave.“ Kol. i 11. Ovo je daleko bolje nego najviše koliko se bilo ko može nadati, čak i kod najveće procene svoje sopstvene snage.

„SA radošću ćete crpeti vodu iz izvora spasenja.“ Kada?—Sada; kad god ste žedni za spasenjem. Isus je povikao: „Ako je ko žedan, neka dođe ka Meni i pije.“ Jovan vii 37. „Neka dođe onaj ko je žedan. I ko god hoće, neka zagradi vodu života besplatno.“ Otk. xxii 17. Bog je „Izvor žive vode.“ Jer. ii 13. „U Njemu živimo;“ prema tome mi neprestano crpimo vodu iz izvora spasenja, znali mi to ili ne. Prepoznajte činjenicu, i pijenje vode života biće radost.

„OTKRIJTE među narodom Njegova silna dela.“ Ovo je pravo zanimanje svih ljudi. Niko nema pravo da govori drugoj duši o svojoj sopstvenoj slabosti. Naš jedini posao je da govorimo o slavi Božjeg kraljevstva, i da govorimo o Njegovoj sili; „Kako bi sinovima ljudskim obznanili Njegova moćna dela i veličanstvenu slavu Njegovog kraljevstva.“ Ps. cxlv 12. Recite Judinim gradovima, „Gledajte svog Boga!“ Mi, kao opštu stvar, ne trebamo da govorimo ljudima veoma mnogo o našoj sopstvenoj slabosti i beznačajnosti; oni obično imaju jasno znanje o tome bez našeg preduzimanja da se posebno trudimo da to istaknemo. To im ne čini ništa dobro, i povećava našu sopstvenu obeshrabenost, kada pričamo o našoj sopstvenoj slabosti. Međutim kada pričamo o Jehovinoj sili, imamo beskrajnu temu, i jednu koja ojačava i ohrabruje i govornika i slušaoca.

„VITCI i kliči, stanovniče Siona, jer velik je usred tebe Svetac Izraelov.“ „Ima reka čiji rukavci vesele grad Božji, sveto mesto prebivališta Svevišnjeg. Bog je usred njega; neće se pomaknuti.“ Ps. xlv 4, 5. Božje prisustvo na Sionu čini ga nepomičnim; tako da Božje prisustvo usred Njegovog naroda osigurava njegovu bezbednost. Božje prisustvo prepoznato u čoveku čini ga „čvrstim, postojanim; uvek obilnim u delu Gospodnjem.“ 1. Kor. xv 58. Zašto da kličete? zato što ste vi tako veliki?—Ne; zato što je Bog tako velik, a On boravi u nama. „Veći je Onaj koji je u vama nego onaj koji je u svetu.“ 1. Jovanova iv 4. „Šta ćemo, dakle, reći na to? Ako je Bog za nas, ko može protiv nas?“ „Jer uveren sam da nas ni smrt ni život, ni anđeli, ni vlasti, ni sile, ni ovo sadašnje ni ono buduće, ni visina ni dubina, niti bilo koje drugo stvorenje, neće moći rastaviti od ljubavi Božje, koja je u Hristu Isusu, Gospodu našem.“

◆◆◆◆
ELET DŽ. VAGONER